

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izkušnja vsak četrtik in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 24 K, pol leta 12 K in za četrt leta 6 K. — Naročnina izven Jugoslavije 32 K. — Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušča do odpovedi. — Udje „Katalitičnega škofnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo, če udeležajo 4 strani 40 vln., na 8 straneh 60 vln. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, sprejema naročnine, inserate in reklamacije. Na inserate se plačuje od enoslopnih petičev za enkrat K 180. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 50 vln. — Inserati se sprejemajo do torka popoldne; nesprete reklamacije so pošiljne proste.

Komunizem in židovstvo.

Nekaj posebnega je, da se Judje vedno in povsod razodevajo kot prijatelji Nemcev in sovražniki Slovanov. Na Moravskem in v Sleziji so pred vojno celo germanizacijo vzdrževali Judje. Govorili so vedno nemško, pri ljudskem štetju so se vpisovali za Nemce, podpirali vsa nemško narodna podjetja proti Čehom, tako, da se je nemški značaj teh dežel vzdrževal edinele s pomočjo Judov. Na Češkem so imeli v Pragi Judje v rokah takozvani nemški kasino, ki je bil središče nemškega političnega boja proti Čehom. V Galiciji, na Ruskem Poljskem in na Ruskem govore Judje, če prav prebivajo že toliko stoletij med češkimi in ruskimi prebivalstvom in žive od njega, med sabo izključno nemški jezik in nikdar ne skrivajo svoje ljubezni do Nemčije. Na Poznanjskem, to je v onem poljskem delu, ki se je nahajal pod prusko vlado, so bili Judje najhujši germanizatorji. Podobno vidimo tudi pri nas. Maloštevilni Judje, ki so se pred vojno nahajali po naših krajih, so bili ali Nemci ali Italijani, a nikdar ne naši prijatelji. Na Madžarskem so Judje najhujši Madžaroni in naši sovražniki. Tudi po entitnih državah so Judje, ki so se prerinili do vplivnejših mest, vedno nastopali kot naši izraziti nasprotniki. Jud je bil Sonino, laški minister zunanjih zadev, ki je sklenil londonsko pogodbo in dal zasesti naše Primorje, tržaški Jud je Barzilaj, ki je v mladih letih bil v Trstu med ustanovitelji in začetniki laškega kredentističnega gibanja, potem pa je zbežal v Rim, postal tam državni poslanec in senator, glavni vodja naših nasprotnikov in po razpadu Avstrije prvi laški minister za „neodrešene kraje.“ Juda sta Finzi in Mergurjo, sedanja voditelja italijanske propagande za Primorje in Dalmacijo.

Z eno besedo, kamorkoli pogledamo, vsepovsod najdemo Jude kot naše sovražnike in voditelje boja proti nam. Vedno se je tudi kazalo, da vlada neka posebna srčna vez med Judi in Nemci. To je dejstvo s katerim moramo računati in kateremu se ne moremo izogniti.

Drugo dejstvo je, da vodijo boljševiško ali komunistično gibanje po celim svetu Judje. Ko so na Madžarskem zmagali komunisti je bilo med njihovimi „ljudskimi komisariji“, ki so bila najvišja komunistična vlada, menda samo dvoje ne Židov. Med ruskimi „ljudskimi komisariji“ najdemo lepa ruska imena, kakor: Trockij, Kamenjev, Zinovjev, Čičerin itd., toda ta imena so si močje natvezali šele, ko so postali „ljudski voditelji.“ V resnici pa nosijo čisto pristna nemško-židovska imena. Trockij se imenuje s pravim imenom Bronstein itd. Med vsemi temi ruskimi komisariji, ki vladajo sedaj nad 150 milijonov slovanskega prebivalstva, je samo eden Rus, eden Litvin in ena ženska je ruska Nemkinja. Vsi ostali so Judje. Ko je s koncem svetovne vojne na Nemškem izbruhnilo komunistično gibanje, so štetotako na čelu stali Judje. Ruski Jud Levi je vodil krvave poboje v Monakovem, ruska Judinja Roza Luksemburg je bila voditeljica v Berlinu. O Ljenu sicer zatrjujejo, da ni Jud, toda vsa ta zatrjevanja nimajo v sebi nobene prepričevalne sile. Njegovo pravo ime je „Uljanov“, torej ime, ki ima močno židovski duh. Uljanov je namreč na Ruskem neko mesto in vse osebe, ki se imenujejo po mestih (Wiener, Berliner, Breslauer,

Zloczauer itd.) so redoma Judje. Sicer je pa nosil mož tudi še neko drugo ime z nemško obliko in vprašanje bo, katero je pravo. Njegov tip je čisto židovski in značaj tudi. Če je slučajno rojen v Ufi, ne dokazuje, da ne bi mogel biti judovske krvi.

Dejstvo je torej, da so Judje po celim svetu vedno in povsod naši nasprotniki, vedno voditelji boja proti Slovanom. Drugo dejstvo je, da so glavni voditelji boljševizma povsod Judje. Slovenski komunizem tukaj seveda ne pride v poštev, ker mi smo zelo majhen odlomek človeštva, ki ne more igrati samostojne vloge. Treba je torej, da si stavimo vprašanje: Ali bi bilo za nas ugodno, da zmagajo nad celo Evropo komunisti in zavladajo tudi po naši domovini? Judovstvo je vedno in povsod samo razdirajoč element. Skušnja kaže, da vsako društvo in vsaka organizacija razpade, ako zlezejo vanje Judje. Tudi, ako je društvo popolnoma nestrankarsko in nepolitično, zadobi kad razdora, da je sprejelo za člana samo enega Juda. Za prvim pride drugi, za drugim tretji, Jud postane tajnik ali blagajnik, začne se intrige, korupcija, prepri in društvo se razbije. Sedaj pa vidimo, da imajo v celim velikem komunističnem svetovnem gibanju najvišja mesta samo Judje. Priznamo, da je v komunističnem programu mnogo lepših misli. Take misli je znal še veliko lepše izraziti že veliki apostol svetih Pavel, ko je na primer rekel: „Kdor ne dela, naj tudi ne je.“ Kar nas pa na prvi pogled odbija, je židovstvo, ki vodi to gibanje, ono židovstvo, ki ne pozna nobenega idealizma, ampak samo pohlep po blagu in slavi, ter je od nekaj zaklet sovražnik Slovanstva. Rešitev socialnega vprašanja mora iti vspretno z bojem zoper židovstvo, nikar pa ne pričakujemo od tega razdirajočega in zastrupljajočega elementa zboljšanja gospodarskih razmer. Jud prospeva samo tam, kjer so gospodarske in socialne razmere nezdrave in kjer je ljudstvo malo izobraženo. To nam pričajo Madžarska, Rusija in Poljska. Vsled tega so Judje vedno sovražniki reda in napredka in drže vedno z neprijatelji tlačanih narodov, želeč, da bi se ti narodi nikdar ne osvobodili in ne osamosvojili, ker le tako zamorejo vladati nad njimi. Po volji, ki je prinesla toliko bede in nezadovoljstva, so stopili Judje na čelo komunizma, ne da odgovorijo bedi in zadovoljilo človeštva, ampak, da se morejo vzdržati na površju in zadovoljiti svoj pohlep po blagu in slavi. Jud ostane Jud, tudi če si da stare plemenitaško rusko ime in naslov „ljudskega komisarja.“

Tudi po Sloveniji so začeli v zadnjem času plačani agentje in hujšaki širiti ter pridigovati raj komunizma med malimi kmeti in viničarji. Ti apostoli komunizma so židovski hlapeci, ki bi radi zaslužili Slovenijo čifutskemu komunizmu. Iz zgornjega povedanih dejstev o tesni zvezi židovstva s komunizmom pač lahko posnamemo, da bo sledilo napredku komunizma v Sloveniji — židovstvo, z židi pa odiranje, izkoriščanje ljudstva in še večja draginja.

Slovenski kmet in viničar pomnita: židovstvo in komunizem sta si v sorodu kot oče in sin! Dolej se je Slovenec bal ter ogibal žida kot sam bogosvaraj kruža, ogiblamo se tudi komunizma, da nas ne bodo zaslužili na gospodarskem polju očetje komunizma — židovi!

Dr. Korošec in podraženje železnic.

Dr. Korošec naši nasprotniki dolžijo, da je on kriv podraženje železnic. Koliko je na tem resnice?

Železnice po vseh evropskih državah so vsled vojske v zelo slabem stanju. Jugoslavija ni izvzeta. Manjka vagonov in strojev, zato se promet ne more dovoljno razviti. Odnosaji s sosednimi državami še niso tako urejeni, da bi pripuščali večji promet v inozemstvo. Ze iz teh dveh razlogov se železnice ne morejo vzdrževati z lastnimi dohodki. Razum tega so se plače železniških nastavlencev povišale, treba je napraviti nove in popraviti stare lokomotive, popraviti proge. Tudi v drugih državah so iste težave pri železnicah. V vseh državah obratujejo železnice z izgubami in se ne morejo same vzdrževati. Toda druge države zaradi tega ne zvišajo železniških tarif, —

ampak krijejo železniške izgube z denarjem bogatih vojnihi dobičkarjev in milijonarjev, ki so iz ljudske nesreče kovali svoje dobičke. Tako je hotel tudi dr. Korošec. Ze dolgo in večkrat je zahteval od finančnega ministra, demokrata Stojanoviča, da mu izpiše zredni kredit za mesečne plače železničarjev, za nabavo novih in popravilo starih vagonov in lokomotiv, za popravilo prog, za premog itd. Toda finančni minister niti ene zahteve ni hotel izplačati, ampak je zahteval od dr. Korošca, naj poviša železniške tarife.

Dr. Korošec se je branil povišati tarife in povdarjal, da se z dviganjem tarif dviga splošna draginja in se bodo morale vsled tega uradnikom in državnim nastavlencem zopet plače zvišati. Finančni minister demokrat Stojanovič pa mu vkljub

temu ugovoru ni hotel izplačati kredita. Poprave železnic in strojev so zastajale, premogovniki so zagrozili, da ne dajo več premoga.

Kaj je hotel zdaj dr. Korošec? Ali naj pusti, da ves železniški promet zastane in vse železnice popolnoma obstoje? Odkod bomo potem dobivali razne potrebščine? Odkod bodo kraji, kjer zraste premalo živeža, dobivali prehrano? Ali naj zopet dva dni peš hodimo, če treba kam daleč iti? Brez železniškega prometa v današnjih časih sploh več ne gre. Železnice je bilo treba urediti, finančni minister pa ne da denarja. Minister dr. Korošec je bil prisiljen udati se zahtevi demokratskega finančnega ministra in povišati tarife za 100%. Finančni minister Stojanovič pa ni bil s tem zadovoljen. Vztrajal je na tem, da se morajo povišati tarife za osebnih promet za 200%, za blagovni promet pa za 300%, čeravno je dr. Korošec izjavil, da smatra 100% povišanja za dovoljno. Ministri so končno pristali na zahtevo finančnega ministra, sklenili zvišanje za 200, oziroma 300% in prevzeli za zvišanje — skupno odgovornost.

Iz tega je jasno, kdo je kriv podražanja železnic.

Se nekaj o dr. Korošcu.

Dr. Korošcu tudi očitajo, da hoče bosanske takozvane „kmete“ vreči s kmetij, da ščiti „bogate bosanske age proti „revnim kmetom.“ Kako pa je s to stvarjo?

V Bosni so „kmetje“ deloma še v takim položaju, kakor so bili slovenski kmetje pred letom 1848. Regent je v svojem proglasu 1. dec. 1918 in v svojem prestolnom govoru v narodnem predstavništvu proglasil, da se daje zemlja tistim, ki jo bodo obdelovali; bosanskim kmetom se da svoboda, begi pa, ki se jim zemlja vzame, dobe odškodnino. Da se da begom odškodnina, je povsem pravično, ker nihče ne sme pomagati enemu tako, da bi postal drugi vsled tega popoln berač. Demokratje pa so se postavili proti dani besedi v regentovem proglasu in so odklanjali — vsako odškodnino, radikalec in dr. Korošec pa so razkričali kot sovražnike kmetov.

To velja o tisti zemlji, ki so jo begi dali obdelovati od kmetov in so morali kmetje od nje dajati agom tretjino ali še več pridelkov. Drugače pa je glede tiste manjše količine zemlje, ki sploh ni spadala h kmetiskim odnosom do begov, ampak so jo begi dali v najem. Glede te zemlje so zahtevali radikaleci tole: Kar so begi dali v najem pred 29. februarjem 1919, se naj preišče, ali spada pod kmetijske odnose in se torej proti odškodnini prepusti kmetom ali pa je bil čisti najem, ki se ne more vzeti begom. Hak ali najemnina za to zemljo se mora plačati begom za leto 1918 in 1919. Kar pa so begi po 29. februarju 1919 v najem dali, se mora smatrati kot najem. Tudi ta kos zemlje begom enostavno vzeti, bi bilo krivično. To bi se reklo, ne priznavati lastnine in s tem smo na stališču komunizma, ki ne loči med mojim in tvojim. Tega stališča pa krščanski politik, kakor je dr. Anton Korošec, ne more priznavati. Krščanska politika brani lastnino in hoče samo, da se vsaka zloraba lastnine v državi prepreči, najsibo ta zloraba pri posestvu ali rudniku ali pri kakem drugem podjetju. Dr. Korošec torej ne brani bogatih begov, kakor mu očitajo, ki pa so v resnici med njimi tudi mnogi siromašni, ampak brani načelo lastnine: da se begom zemlja, ki je po pravici njihova in so jo dali še le pred enim letom v najem, ne sme kar tako odvzeti. Kaj pa bi rekli naši kmetje, če bi viničarji ali najemniki kar naenkrat rekli: Kmet, viničarja ali posestvo, ki si nam ga dal v najem, od danes naprej ni več tvoja, ampak moja? To bi bilo vendar proti vsaki lastniški pravici! Tako je tudi z agi in najemniki, ki jih očitajo dr. Korošcu. Kjer pa je sum, da je posestvo prišlo po krivici v roke begov, pa treba, da se zadeva preišče in se le potem odloči!

**Darujte za sklad
Kmetске zveze!**